כ.

גדול שהעיד על מה שאירע בקטנותו – אין מביאין ממנו ראיה.[1]

מצוות שזמנם ביום – יצא מעלות עמוד השחר, ולכתחילה לא יעשה לפני הנץ החמה.
וכגון; קריאת המגילה של היום.[2] מילה.[3] טבילת טמאים[4] וכדלהלן. הזאה על טמא מת.

טבילת טמאים - היינו טמא מת[5], זב בעל שתי ראיות ויותר ביום השביעי לספירתו.[6]
זב בעל ראיה אחת ובעל קרי, טובלין ביום טומאתן עצמו.[7]
זבה בעלת שתי ראיות ויותר, טובלת ביום השביעי לספירתה.[8]
זבה בעלת ראיה אחת או שתים, שומרת יום נקי, וטובלת בו ביום ולא בלילה שלפניו.[9]

כ:

מצוות שזמנן ביום – כשרות כל היום.[10]
וכגון; קריאת המגילה. קריאת הלל. תקיעת שופר. נטילת לולב.
תפילת המוספין. הקרבת המוספין.[11] וידוי פרים.[12] וידוי מעשר. וידוי יוהכ"פ.[13]
סמיכה. שחיטה. קבלת הדם. הזייה.[14] מליקה.
תנופה. הגשה.[15] קמיצה. הקטרה.[16]
השקיית סוטה. עריפת העגלה. טהרת המצורע.

מצוות שזמנן בלילה – כשרות כל הלילה.
וכגון; קצירת העומר.[17] הקטר חלבים ואיברים.[18]

---

[1] מהאי טעמא דחו רבנן את עדות ר"י מהא דקרא לפני ר"ט וזקנים. ולא מסתבר שרבי יהודה פליג על יסוד זה, ומסתמא ס"ל כך מסברא דקטן כשר, ורק לרווחא דמילתא הוסיף את עדותו. ומה שאמרו בסוגיא דאין מביאין ראיה מן המתיר הוא דבר פשוט.

[2] מלבד קריאת המגילה דלילה שזמנה עד עה"ש.

[3] עי' תוס' כמה עניינים לגבי מילה, ואכ"מ מלבד דין א', דמילה שלא בזמנה איכא למ"ד דזמנה גם בלילה.

[4] כן פירש"י. ותוס' נוטים לפי' ריב"א דהכוונה לטבילת אזוב. ומ"מ כל הדינים להלן נכונים אף לתוס'.

[5] ביום שביעי שלו. רש"י. עי' בתוס' שהאריכו בשם ר"ת דהיינו טבילה דבתר הזאה, אבל טובלין גם לפני הזאה וההיא בלילה. וכ"ז לרש"י דאיירי בטבילת אדם. ועי' בהערה הקודמת.

[6] ואינו טובל בליל שביעי, אבל בליל שמיני שפי"ד.

[7] משמע קצת דבע"ק שראה בלילה אינו טובל עד שיאיר היום. ויל"ע בזה. ועכ"פ בלילה שאחר יום טומאתו ודאי שפי"ד.

[8] לאפוקי ליל שביעי, אבל ליל שמיני שפי"ד וכנ"ל.

[9] ברש"י מובא קצת דיני זבה, דבי"א יום שבין נדה לנדה, אם רואה יום א' או שני ימים הוי זבה קטנה ושומרת יום, וצריכה לשמור מעט מהיום קודם שטובלת. ואם ראתה ג' ימים רצופים חייבת בספירת שבעה ובקרבן.

[10] ואף דזריזין מקדימין. מ"מ כשר כל היום. רש"י. והיינו עד שקיעת החמה. ובבין השמשות אי' בפוסקים שבדאורייתא יעשה המצוה בלא ברכה.

[11] קצ"ב מה יש במוספין יותר משאר עבודות הקרבן דלהלן שבכל הקרבנות זמנן ביום.

[12] העלם דבר וכהן משיח. רש"י.

[13] על קרבנות היום.

[14] בין דזבחים במזבח החיצון, ובין דחטאות הפנימיות בפנים, ובין דעופות.

[15] כלומר הגשת המנחה לקרן דרומית מערבית. ותוס' כאן כתבו דתנופה והגשה אינן טעונות כהן, וכבר תמהו עליהם מאד ואכ"מ. וברש"י כ' דתנופה והגשה אינן מעכבין, משא"כ קמיצה ומליקה וקבלה. ומרש"י משמע דמליקה אינה עבודה מצד עצמה כשחיטה, וצ"ב.

[16] כלומר הקטרת קומץ המנחה. אבל הקטר חלבים בלילה כבסמוך.

[17] בתוס' הביאו מח' אי נקצר ביום כשר. וכ' לגבי ספירת העומר שאם לא ספר בלילה, יספור ביום בלא ברכה. ויוכל לברך בשאר הלילות. ואם לא ספר גם ביום שוב לא יספור בברכה. ועוד הביאו שנהגו לומר אחר הספירה יהי רצון שייבנה בית המקדש. ואף דבשופר ולולב אין אומרים דהמעשה עצמו הוא זכר למקדש משא"כ ספירה שהיא רק אמירה. (וצ"ב דבשלמא לולב כוונתם לשאר הימים, אבל שופר מאי שייאטיה לזכר למקדש).

[18] שצריך להעלותן על גבי המזבח קודם עה"ש של הלילה שאחר יום ההקרבה. ואם לא העלה נפסלו בלינה.